

կուրսները, անհամաձայնություններն ու ըմբոստությունները: Վասնզի պէտք է զիտնանք թէ շրջանի մը մէջ յառաջ եկած երկպառակույթիւնները, ընտրական խնդիրներու շուրջ անհամաձայնությունները, քաղաքական կամ կէս քաղաքական հակամարտությունները և նման երևոյթներ կը վերաբերին նոյն շրջանին վարչական ներքին խնդիրներու կարգին և դուրս կը մնան եկեղեցւոյ ընդհանրական մարմիններու կանոնական իրաւասութենէն:

Առաւելագոյնը զոր եկեղեցական բարձրագոյն իշխանութիւնը կրնայ ընել տուեալ պայմաններու մէջ այն է՝ որ նոյն իշխանութիւնը առաջարկէ իր բարի միջնորդութիւնը, հակամարտութեանց պարագային համեմաշխուսթիւն զոյացնելու կամ վէճի առարկայ խնդիր մը կարգադրելու համար, զործածելով իր բարոյական հեղինակութիւնը: Միայն թէ այսպիսի միջնորդութիւններ, որպէսզի իրենց նպատակին ծառայեն, պէտք է ի յառաջագունէ ընդունելի ըլլան պայքարող կողմերուն համար:

ԿԱՂՆԻ ՈՐ ԵՂԵԳ

Օր մ'եղեգին
Կ'ըսէ Կաղնին.
«Բնութենէ

Որքան գանգսիս՝ իրաւ տեղն է.

Ամենամանր

Թռչուն մը քեզ քեւ մըն է ծանր.

Հով մը տկար՝ ուր հազիւ քէ

Ջրի երես կը փոքիքէ կը սնուի քեզ

Գլուխ ծռել նկուն ու հեզ.

Մինչդեռ գազարն իմ վեհապանծ

Նման անեղ Կովկաս լեռանց՝

Ձէ քէ միայն արեգական

Ճանաչներու կ'ըլլայ խափան՝

Այլ եւ մերկին

Վանէ նիգերը մոլեգին:

Ամէն հովիւր՝ քեզ փոքորիկ,

Իսկ ինձ համար զեփիւռ քաղցրիկ.

Սաղարթներու տակով գոնէ,

Դուն բուսնէիր, ա՛հ քիստոնէ,

Որոցմով եւ վեհազնորէն

Կը պահպանեմ մօտ գնուող բոյսեր ամէն.

Այնման երկիւղ չէիր կրեր,

Քեզ կ'ըլլայի պաշտպան եւ տէր:

Սակայն կ'երբաս դուն կը բուսնիս,

Ո՛ր խեղճ քիւսկ,

Խոնարհ ափանց վրայ հովքիւսկ.

Բնութիւնը ստուգապէս

Անիրաւած է, եղէ՛ց, քեզ:»

— «Կարեկցութիւնդ, եղեգ, բառ,

է՛ հետեւանք բնութիւնը լաւ.

Այլ ինձ համար

Հոգ մի՛ տանիր դուն վայրապար.

Դուն աւելի, Կաղնի՛, բան գիտ

Վաճառքներէ երկիւղ ծնիս:

Ես կը ծուլմ, այլ չեմ կոտորի,

Դուն մերկիցարդ քաջապէս դիմադրեցիր,

Այլ վերջ տեսնե՛նք. ամէն բանի,

Կ'ըսեն, վախճանն է գովելի:»

Մինչդեռ եղեգ գայտ կը խօսէր՝